

Smaa ting og enkelte Ord, men det dreier sig om, hvorvidt det ærede Medlem her i det Hele følger en Politikk, han tør staa til Ansvar for eller ikke. Det maa vi have konstateret. Det kommer an paa, om det ærede Medlem kan gjøre Rede for sin Stilling i 1887 eller ikke. At faae denne Ting klar, ligger ikke i Nogens private Interesse, men det er af offentlig Interesse. Det har offentlig Interesse at vide, om der staa et Ansvar bag hans Ord, eller om det Hele ikke er Andet end den Slags Politikk, som det ærede Medlem fra Bælum nys hentydede til; altsaa, det dreier sig om, hvorvidt det ærede Medlem tør staa ved sine egne Ord eller ei. Nu siger det ærede Medlem, at det, som jeg maa nøies med, er en Forsikkring om, at man aldrig fra ham har hørt et Ord, som anbefalede at hengjemme Provisoriet. Nei, det tror jeg nok, for der blev dengang ingen Debat ført. Det gik ganske stille af, men det ærede Medlem var med til ganske stille at lade det gaa i Udvalg. Det var det ærede Medlems Gjerning, og den har Mere at betyde end Ord. Og det ærede Medlem var siden hele Foraaret igjennem med til ganske stille at hengjemme Provisoriet i Udvalget. De Ord, han har sagt baade i Partiet og i Udvalget kan ikke Nogen her dokumentere; thi hvor vise de end kunne have været, føres dog ikke Alt, hvad det ærede Medlem siger, til Protokolls og i Papirer; men der er heldigvis Folk, der have hørt, hvad det ærede Medlem har sagt, og som offentlig have udtalt det, og som ere villige til at staa Vidner paa det, hvis det ærede Medlem tør benegte det. Det ærede Medlem har ikke turdet benegte det, og kan heller ikke fraga, at det er rigtigt, hvad jeg siger, at han i hele Resten af Aaret ikke gjorde et eneste Skridt for at faae Provisoriet fremdraget for Udvalget igjen. Han gjorde ikke saa meget som et Forsøg paa at hindre os i at hengjemme det. Det er det, der ligger for. Nu siger det ærede Medlem, at da var ikke den nye Politikk opfundet, da var ikke det personlige Spørgsmaal dødt osv. Men deri tager det ærede Medlem ganske feil. Det var netop i 1887, at alle disse Udtalelser fremkom om, at det personlige Spørgsmaal var dødt. Paa den Tid har det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem fra Næstved (Leth) hørt disse Udtalelser uden at sige saa Meget som en Stavelse derimod og uden at protestere saa meget som med en Tøddel. Han har tvertimod ved alle Veiligheder anbefalet dette Standpunkt og holdt Taler, hvori han var enig med de Medlemmer, som han nu er uenig med. Da glemte det ærede Medlem

at sige, at det netop var den Gang, den nye Politikk blev lavet, og det ærede Medlem havde dog særlig Veilighed dertil, fordi det netop var den Gang, man lod det personlige Spørgsmaal falde, og at man efter hans egen Forsikkring begyndte paa den nye Politikk. Da sørgede det ærede Medlem ikke for at faae Noget frem for Udvalget. Det maa vi have Forklaring paa. Hvorfor sagde det ærede Medlem den Gang ingen Ting? — Jeg skal til Slutning kun sige, at Sagen jo er simpel nok. Flertallets Stilling er den, at vi betragte den provisoriske Lov som død, og som Folge deraf kan den ikke forkastes igjen. Den er forkastet en Gang, og vi betragte det foreliggende Forslag som et Forslag, hvorover Thinget frit kan stemme. Det er en Selvsølge — jeg nævner det i Anledning af en Insinuation, som fra en enkelt Side er fremkommen her i Salen — at vi paa ingen Maade nu ville rette eller nogen- sinde have rettet en Opfordring til noget Medlem her om at stemme for vort Forslag i den Forstand, at han skulde stemme for at fremme det provisoriske Finanslovforslag. Jeg er nødt til at sige dette, skjøndt man unegtelig skulde regne det til den politiske ABC. Men det Spørgsmaal er jo virkelig blevet veist: Hvor er det muligt at stemme for at lade Forslaget gaa i Udvalg for at fremme det? Efter vor egen Erklæring er jo Forslaget grundlovstridigt i sit Indhold, og netop fordi det er grundlovstridigt i sit Indhold, stemme vi aldrig for, at det skal blive til Lov. Netop fordi Forslaget er grundlovstridigt i sit Indhold, stemme vi for, at det kan komme i Udvalg, for at det der muligvis kan blive lavet om til et fuldstændigt grundlovmæssigt Forslag. Det er den eneste Maade at gjøre det grundlovmæssigt paa. Altsaa anbefaler jeg Thinget at stemme for Henvisningen til et Udvalg med denne Motivering, idet jeg beklager, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds nu efter sine Udtalelser vil hindre Forslaget fra at blive omgjort til et grundlovmæssigt Forslag.

Berg: Jeg vil med Hensyn til den foreliggende Sag blot gjentage nogle Ord, som det ærede Medlem, der nu talte, ved en tidligere Veilighed er fremkommet med: „Jeg foreslaar derfor, at Thinget ved Forslagets fornyede Fremlæggelse fra Regeringens Side gjentager den Beslutning, som det engang har fattet og negter Forslaget Dvergang til anden Behandling“. (Rigsdagstidende Sp. 846 for 1886). Naar det ærede Medlem mener, at f. Ex. jeg selvemtende i Finansudvalget skulde have vir-